

**Biblioteca
Universității Iași**

I B-3701

015
PREUMBLĂRILE
LA
SINAI
SÉU

Descrierea pe scurt a pozițiilor
celor mai frumoase ale
Sinaei, cari se pot vedea fiind
în apropiere

DE
JEROMONACHUL NIFON.

PLOESCI
TIPOGRAFIA „PROGRESUL”
1, Strada Scînzîei, 1
1885

Prețul unui exemplar 40 bani.

1885
284

PREUMBLĂRILE
LA
SINAI
SÉU

Descrierea pe scurt a pozițiilor
celor mai frumoase ale
Sinaei, cari se pot vedea fiind
în apropiere

DE

JEROMONACHUL NIFON

8 JUL. 1939
Biblioteca Universității Iași
3015/II

PLOESCI
TIPOGRAFIA „PROGRESUL”
1, Strada Științei, 1
1885

INTRODUCERE

Trenurile de plăcere — cari circulă regulat de la începutul lunii lui Maiu, pêne la finele lui Septembrie — aduc în Sinaia sute, ba chiar miu de persoane cu bilete valabile pentru două zile.

Am observat cum, unii din acești vizitatori, au plăcere de a vedea și visita pozițiuni séu locuri mai plăcute și nu așa departe de oraș; dér neavând cine 'i conduce séu după ce se orienta, sunt siliți a se înfunda în pădure séu pe malul verii-unui riu și a rămânea a-

colo, nesciind ceva mai bun s'eu mai frumos de cât atât.

Acésta m'a hotărit a descrie, pe cât se pôte de scurt și simplu, unele din pozițiunile cele mai apropiate de oraș și cari merit tótă atențiunea visitorilor. Acestea sunt : *Orășelul, Monastirea, Castelul Peleşu, Casa de vânătoare, Sânta Ana, Pustnicul, Poiana Stânei, Peștera, Vêful cu Dor și Schitul Peștera* ; asemenea și pozițiunea orașului din sus și jos ; tóte acestea însă sunt descrise, după cum s'a ȑis mai sus, în mod scurt și simplu.

Totuși, cred, că aceste modeste rënduri vor putea face un mic serviciu visitorilor Sinaiei, în lipsa a ceva mai bun.

Ieromonachul Nifon.

I

Orășelul Sinaia, situat la o depărtare de 70 kilometri de Ploesci, are una din cele mai frumoșe și romantice pozițiuni, unică în felul său putem ȑice. Munții cei mai înalți și falnici, cu păduri seculare de brađi și fag, încongióră laturile sële : spre răsărit se află *Cumpêtul* — domeniū al M. S. Regelui — munte prea frumos cu pădurile și stânila aflate, ici-colea, pe cómele sële. Spre apus muntele *Furnica*, domeniū al Eforiei Spitalelor. Spre mēdă-ȑi *Piscul Cănelui*, proprietatea Principelui Bibescu, o panoramă uimitóre pentru visitorul Sinaiei : iar tótă partea de

médă-nópte este încongiurată de uriașele piscurî: *Vêrful cu dor*, *Piatra-arsă*, *Jepî*, *Caraimanul* și *Omul*, cari toate împreună formează splindida cômă a Bucăregilor. Rîul *Prahova* udă orașelul în tot lungul lui, despre răsărit spre apus; trece pe sub pôlele munților *Cumpêtul* și *Piscul Cănelui*, făcînd un sgomot asurdîtor dîr plăcut. În ea se vîrsă și rîurile *Valea rea*, ce și are cursul din muntele Cumpêtul: *Peleșul*, a cărei sursă se află la basa stîncelor ce formează cômă Petrei-arse; *Isvorul*, ce trece pe sub muntele Vêrful cu dor, cum și alte multe rîulețe mai micî ce brăsdăză orașelul Sinaia de sus în jos.

Pe la anîi 1868—69 nu se aflău aci de cît singură Monastirea cum și un hotel, făcut de Eforie pentru popasul chervanelor și pasagerilor ce continuu trecu, véra, la băi în Transilvania. M. S. Regele venind în escursiune pe aici—tot cam prin acele timpurî—fu uimit de frumusețea locului, curățenia

aerului și bunătatea apei; un instinct profetic 'L alipi de aceste locurî și captivându-L, 'L decise a și alege aci locul său de petrecere pentru véra.

Acéstă alegere decise sórta Sinaei!

De aci încolo, M. S., veni regulat aci în timpul verei; ca locuință alese casa de óspeți a Monastirei cum și alte câte-va apartamente din jurul bisericei. Cu venirea aici și a M. S. Reginei, se începu și realizarea destinului Sinaei. Nu trecu mult după acestea, și se puse fundația pentru construirea actualului castel regal; vestea acésta ambiționă noblețea română ca să imite pe suveranul nostru. Principele D. Ghica fu acela care puse prima piatră fundamentală în oraș, prin construirea încântătorului său castel, apoi General Florescu, Colonel Costescu și alții; de la 1880, însă, construcțiunea vilelor și prin urmare desvoltarea orașului, luă o rapiditate uimitoare și care deja urmăză și adî.

Eforia spitalelor civile, sub conducerea onor. sŃei eforŃi: PrinŃul Ghica, Gr. Cantacuzino Ńi regretatul Dr. Davila nu rŃemase mai pe jos de cŃt alŃii, ci trase numai de cŃt un plan pentru formarea unui oraş cu tŃte comoditŃtile necesariŃ. Zidi pentru necesitatea visitorilor Băi hidroterapeutice, casin, Oficiu postal, Restaurante, etc.; iar printre tŃte acestea se gŃsesc trei Hotele frumŃse Ńi spaŃiose, Ńntre cari se deosibesce atŃt prin poziŃiunea, stilul construcŃiunei cum Ńi al comoditŃtei, falnicul Hotel *Caraiman* (nume dat dupŃ numirea unui gigantic vŃrf al Bucegiului).

Deosebit de acestea, sunt mulŃime de magazinuri particulare: restaurante, cafenele, brutării, măcelării, lipscăniŃ, mai multe localuri cu zarzavat, cum Ńi diferite bŃuturi Ńi coloniale, cari pentru Ńnlesnirea oraşului, sunt arangiate Ńn douŃ pieŃe. Se mai află asemenea Ńi un atelier fotografic, renumit

prin reproducerea peisagiilor distinse ale Sinaei; o fabrică de tera-cotă, care produce diferite lucrări de olărie de artă.

Ńn fine a descri pe larg situaŃiunea Sinaei va fi lucru imposibil, sŃu 'mŃ-ar trebui talentul unui om de merit; mŃ mărginesc Ńnsă a spune cŃ oraşul Sinaia, Ńn comparaŃiune cu cele-alte oraşe din ŃŃră, nu lasă nimic de dorit, ba chiar le dă mult Ńnainte.

II. — Monastirea

Ńn partea despre Nord a oraşului se află Monastirea situată pe o colină a muntelui Furnica, ea predomină cu vederea peste Ńntregul oraş Ńi are o ŃnălŃime aprŃpe de 300 m. d'asupra lui. DatŃză de prin secolul XV; fon-

datorele său a fost Spătarul Michail Cantacuzino, care-i dăde şi numirea de *Sinaia*, după numele monastirei Sinaia din Orient (Africa) unde numitul făcuse voiagiū.

Monastirea are o frumoasă curte pătrată cu o biserică spaţioasă şi o pictură modernă, zidită la 1846 ; asemenea există şi Cetatea său vechea Monastire, aşa cum a fost din timpul primitiv. Aci înăuntru cetăţii locuiesc partea cea mai mare a monahilor cu stareţul ; cum şi vechea bisericuţă a fundatorelui şi un paraclis în boltă, ambele sunt obiecte de artă ale secolilor trecuţi. Tot aci se mai află şi sala de mâncare a comunităţii, în care se găseşte o răcoritoare şi frumoasă fântână, mica bibliotecă a monastirei cum şi bucătăria şi camera obşteii ; dinaintea bucătăriei se află asemenea o fântână încântătoare, înconjurată de brazi şi copăcei mici, iar spaţiul acestei curţi este tot transformat într-o frumoasă flo-

rărie, care fără a se tăgădui adevărul, se datorază actualului stareţ.

Pe la jumătatea acestui secol se adăpostea aici o comunitate de 70—80 monahi ; aici sunt numai vre-o 25, dintre care se deosebesc personalul servitor al bisericeii anume : trei preoţi, patru cântăreţi şi citeţi, un diacon, două paracliseri şi un duhovnic, restul sunt bătrâni invalizi, cari unui din ei se află trăind aci de mai bine de o jumătate de secol ; toţi aceştia se întreţin de Eforia Spitalelor şi sub conducerea unui superior (stareţ).

III. — Castelul Regal

Câte-va minute mai departe de la Monastire se află Castelul *Peleşu*, într-una din cele mai pitoreşti poziţiuni pe o colină din muntele „Piatra Arsă.”

A descri aci pozițiunea locului și a Castelului, nici nu cugetăm ! totuși, așa din fuga vom spune ceva, nu a'l descri ci dând numai o idee ore-care despre el.

Castelul, cum am ȑis mai sus, se află pe o colină a Pietrei Arse, având în spatele și de ambele sële laturī păduri de brađi pururea verđi și suriđetori, iar în fața sa jos curge murmurând și spumând riul *Peleşu* ; mai departe, în drépta Castelului, staū înșirate negrele și amenințătorele piscuri ale Bucegiului, brăzdate ici-colea de zăpada albă, ce stă acolo etern.

Stând pe malul Peleşului în fața Castelului, privind magnificența naturei și arta cu care a înzestrat aceste locuri, ascultând și murmurul monoton al isvorului, însoțit tot d'a-una de frémătul frunzelor și ecoul munților cari reproduc tremurānda vibrațiune a clopotului ce bate orele și sferturile în turnul Castelului, ți se pare ca cum

ai fi trăind în timpurile secolelor depărtate și, fără voe, spiritul sbóră către acele splendide și dispărute castele, ale căror ruine le întâlnim ađi numai prin romānte ! . . .

Fondațiunea Castelului Peleşu se puse în anul 1874, însă cu evenimentele resboiului trecut lucrarea se întrerupse ; la 1880 reincepu și la 1883 se inaugură terminarea și instalarea Curții regale în intrul lui.

Planul primitiv al castelului era mult mai mare de cum este astăđi, însă solul terenului fiind cam nisipos, urmă necesitatea a'l reduce ; orī-cum castelul așa cum este astăđi e fôrte mare, falnic și încăpător, are trei etagie deosebit de mansarde, peste 70 camere cari tôte se iluminéză cu lumină electrică, învelitorea este din plăci de piatră ; în fața și jurul său s'a desemnat formarea unui vast și încântător parc, pentru care scop o linie de sâr-

mă cu vagonete aeriene transportă pământ dintr'un munte de vis-à-vis.

IV. — Casa de vânătoare

Câte-va minute mai sus de la castel, se află Casa de vânătoare, construcțiune prea plăcută și curioasă, încongiurată de flori, brazi și cascade. Această vilă, situată aci în mijlocul frumusețelor naturale și departe de sgomotul și luxul artificial, pare a fi „vila lui Avram în mijlocul paradisului!“ Aici e locul de retragere și meditare al M. S. Reginei.

V. — Santa Ana

De la Casa de vânătoare, trecând riul Peleşului, o potecă protegiată de umbra braților și răcoarea isvorului, urcă sus la Santa Ana la o înălțime aproape de 500 m. d'asupra orașului. Aci se află două case rămase de la pustnicii ce în timpurile trecute trăiau aci; un granit de stânci formeză partea despre nord a pozițiunii; pe aceste stânci sunt miile de sub-semnături ale vizitatorilor făcute cu penelul, cu creionul ba chiar și cu cărbune.

În apropiere se află și un șipotel de unde acei ermiți 'și procurau apa necesară; mai departe de acest șipot, pe o potecă circulabilă, este alta a doua pozițiune cu riul numit Santa Ana, cu cascade ce recoresce totă această parte de loc. În fața celei d'ântei case este

un mormânt săpat de un pustnic cu dorința d'a fi înmormântat aci, însă mai târziu, murind la Monastire, fu îngropat în cimitirul comun ; tot în fața casei se află și un alun stufos care, se dice, că prin coccerea alunelor lui arăta pustnicului sosirea toamnei, iar în dosul casei există chiar și azi un liliac și un trandafir, ambiu arătau timpul de primă-veră prin florile lor ; pare că pustnicul care 'și săpase mormântul n'ar fi fost om simplu !

Mai multe însemnări și meditații filosofice se găsesc scrise de el pe fața stâncilor, ba la capătul mormântului e chiar și o poezie, scurtă, dăr foarte filosofică, iată'o :

„Adio de acum stâncă seculară,
„Lângă care petrecuți o scurtă viață,
„Tristă, veselă, dulce și amară.“

Se mai spune de către unii din monahii bătrâni din Sinaia, că pe lângă limba sa română, acel pustnic mai cunoștea încă vre-o două limbi streine,

și că ar fi trăit aci vre-o 20—30 ani. Până mai ani trecuți se mai aflau în numita casă semne despre viața lui aci, acestea erau : o rogojină pe un pat de scânduri, o masă cu mîi de iscalitură pe ea, și o strachină spartă, cum și soba ; însă astăzi nimic din toate acestea nu mai există, tinerii și curioșii noștri vizitatori 'și-au procurat o deosebită plăcere dărămând și sfărămând cu dispreț toate aceste rămășițe de valoare.

VI. — Pustnicul

În direcțiunea drept spre apus de la Palat se află un drum ce conduce la pustnicul ; acest drum este foarte practicabil, pe el circulă chiar și caarele cu boi ; 50 minute și ești sosit

la pustnic ; aci, în obșcuritatea pădurei, se află casa, grădina și isvorul lui cu apă. În grădină se cultivă cartofi, cēpă și ridichī, însă partea cea mai mare de hrană și lucruri necesare vieții 'și-le procură de la Monastire ; se află trăind aci de 10—12 ani. El a fost mai mult timp tot cam bolnav, acēsta l'a decis a'și căuta un refugiu în sinul singurătății ; la statură el e mărunț, fața palidă, barba albă și negligētă, vorbește prea puțin, și visita curioșilor 'l contrariază. Acum vre-o două ani avea cu el și un motan schiop, pe care dīcea că l'a întâlnit prin pădure și cu care pe dată s'a și înprietinit, și făcēnd alianță au trăit mult timp amēndouī ; mai târziu motanul muri.

E cât-va timp acum, de când pustnicul trăește în Monastire, cauza e că de câte-va ori a fost torturat de miserabiliī unguri sēu sași, servitori de prin Sinaia, sub cuvēt d'a scōte banī

de la el. Mai sus de aci, drumul conduce la vērful munților.

VII. — Poiana Stanei

Posițiunea numită cu acest nume este cea mai frumoasă și romantică din tōte ; situată la o distanță de 1 1/2 ore depărtare de la Palat, drept spre miață-nōpte, și tot pe malul riului Peleşu în sus, acēstă poiană e fōrte mare și plană. De aci poți privi liber într'o depărtare imensă : spre rēsărit veđi cu ochiul liber cătunele Poiana-Țapului, Bușteni și chiar și Azuga-Predeal ; în spre miață-đi ți se presintă magnificēța Sinaei pēnē la Cāmpina, mai cu deosebire poți privi cu o plină satisfacțiune de mulțumire, linia ferată, șoseaua națională și apa Prahova, ce

observî cu plăcere cum şerpuesce strălucind în depărtare de lumina sórelui.

Partea despre miadă-nópte a poenei este umbrită de colosalele stânci cari formează basa Bucegiului ; aci, în această încântătoare poiană, se află regiunea miosotisului, imortelului şi a garófelei de Alpî, florî, cari prin poziţiunea locului pot resista totă véra căldurei sórelui ; un miros plăcut îmbată pe călător aici ! o umbră gróasă a braşilor bētrâni îl apără de căldura dîlei, şi o rēcóre sănătósă îl reînviéză !

Posiţiunea frumósă a numitei poeni, este unică în felul său din apropierea Sinaei, chiar MM. LL. Regale, când sunt dispuşi pentru un dejun pe munte, aici în această poiană 'şi realiséază dorinţa, fiind-că, pe lângă cele-l'alte frumuseţi ale naturei se află şi óre-care comodităţi pentru aşa ceva, cum de exemplu : isvor cu apă, adăpost de vînt şi chiar şi o casă (şopron) pentru cas de plóe. Apoî chiar şi drumurile ce con-

duc aci sunt de o frumuseţe admirabilă : unul care conduce tot pe cursul Peleşului pênă la sursa sa, privescî cu plăcere diferite cascade ce apa forméază în tot cursul său mergînd pe sub stânci şi braşî, cum şi alte diferite frumuseţi ; alt drum iară-şi, care de la Casa de vênătoare puţin mai sus, apucă la drépta şi conduce pe călător în zig-zag trecîndu'l pe sub pólele unor stânci enorme în înălţime. Cu tóte astea e bine ca orî-ce visitor al Poenei stănei să fie bine provădut cu de ale mîncărei şi bēturei ; drumul şi pe d'altă parte frumuseţea naturei escită pofta de mîncare, alt-fel, stomacul fiind gol, natura i s'ar părea a fi îmbrăcată în doliu.

VIII. — Peștera din Pia- tra Arsă

Sunt mulți din vizitatorii Sinaei, care poate pentru prima dată văd și vizitează munții, ei bine, îi consiliesc, ca să nu se mulțumescă în acest caz, a privi și atâta tot, ci, să observe și să pipăie curiozitățile munților.

Iată de exemplu cum :

Din Poiana Stânei, apucând direcțiunea spre răsărit, va da de un drum foarte bun și plăcut : cam pe la jumătatea coborârei spre răsărit a acestui drum, se află o tulpină cu trei copaci (fagi) ; de aci, de la această familie de arbori, apucă spre răsăritul ernei o mică potecută abia vizibilă, și urcând și trecând peste o grupă de pietre, începe coborârea spre intrarea în peșteră ; ici-colea, se află tăeturi prin copaci,

semne făcute cu toporul pentru arătarea direcțiunii.

O dată sosit la gura peșterii se face intrarea în ea având luminări și chibrituri preparate mai dinainte ; în interior, ea poate să aibă o lărgime de 15 metri, 20 înălțime și 40 lungime. Aci se află destule curiozități de ale munților cum de exemplu : stalactite, nisece piatră môle ca brânza numită „Lapte de piatră“ etc., există și nisece scări de lemn transformate din cauza aerului ca într'un fel de abanos, aceste scări serv pentru urcarea vizitatorilor pe stâncile interioare ale peșterii ; mulți din cei ce vizitează această peșteră rup de aici o bucată de piatră, o stalactită, și puțin lapte de piatră și duc cu dânsii în buzunar ca un dulce suvenir din acest plăcut voiaj.

Eșind din peșteră și sosind înapoi iarăși în drumul mare la tulpina cu trei fagi, poate fie-care să se înapoeze iarăși pe la Poiană și de aci acasă,

séu să ție drumul cel mare drept în jos adecă spre răsărit ; în cazul acesta va coborî jos la Prahova și prin urmare în șoseaua națională, și va lua direcția înapoi spre oraș.

Cu dusul și înapoierea de la Poiană și peșteră, visitorul va face aproape 4 1/2 ore, însă va fi cu desăvârșire mulțumit, și această plimbare îi va lăsa în memorie multe impresiuni plăcute.

IX. — Vêrful cu Dor, Cóma Bucegilor și Schitul Peștera

Décă cine-va hrănesce dorința a face o escursiune pe vêrfurile munților, o pôte face într'o singură ȓi călare, ca să pótă visita și Monastirea Peștera ce se află tocmai în creeri Bucegilor, lângă sursa Ialomitei ; însă pe jos nu

va avea nici timp nici forțe a le visita într'o singură ȓi, în cazul acesta se va mărgini a visita numai Vêrful cu dor și înapoi, în cazul d'ântéi, adică luând cai pentru o ȓi (și provisiuni pentru trei), se va orienta în modul următor (de și conducători cailor știu destul de bine pozițiunile totu-și e bine a nu atârna de capriciul lor), va lua deci, cum am ȓis mai sus, cai pentru o ȓi și va porni la Vêrful cu dor ; de aci mai departe, la peșteră ; aci, va visita iară-și curioșitățile naturei și ale munților, adică : peștera care este o minune a naturei, lungă ca de 100 m., largă ca de 25 și înaltă ca de 30 ; deosebit de acésta, va vedea bisericuța, casele monahilor, clopotnița, bucătăria și chiar isvorul de apă din care se servă ei, care toate se află în năuntru peșterei. Aci visitorii găsesc un pat môle de fân, un foc cald, de și pôte de multe ori chiar prin Iulie ; și pe lângă acestea, și pe cei două-trei că-

lugări ce trăesc aci. Apoi după o mâncare țapănă și o odihnă de 2—3 ore, va lua drumul către Caraiman, adică spre răsărit; de la Caraiman va lua în lung Cîma Bucegiului, și peste câte-va ore va fi iară-și pe Vîrful cu dor.

Cu această ocazie va fi decî vizitate vîrfurile numite : *Jepîi mari, mici, Caraimanul, Piatra-Arsă, Furnica și Vîrful cu dor*, și sîra la ora 7, 40 m. cînd trenul de plăcere va fi gata să pornescă spre București, va fi și vizitatorul nostru la gară, ducînd cu sine cîte-va pietricele frumoase, adunate după munți cu ocaziunea acestei excursiuni, cari pietricele, stînd puse pe masă sîu pe scrin 'i vor aminti încă mulți ani, plăcerea ce el a simțit în voiagiul făcut o dată în patria sa.

X. — Escursiunea în susul și în josul orașului

Persónele care aî timp a sacrifica cîte-va zile Sinaei, luînd o trăsura, sîu cei ageri de picioré și pe jos, vor visita atunci satele din susul orașului, cum și cariera de piatră ce se află pe Piatra arșă, unde sute de italieni, de la cei mai mari maisteri și pînă la simplii lucrători, muncesc véra și iarna la piatră, care se espediază în diferite puncte ale țerei, cum și la București pentru canalizare, poduri și diferite alte construcțiuni. Aci va vedea și linia ferată pe care se cobor și se urc vagonetele încărcate cu piatră și góle, care mecanism se face printr'o funie de sîrmă; asemenea tot aci, în apro-

pierea carierei se află și o fabrică unde se face varul alb.

La satul Poiana-Țapului, va avea ocasiunea a vedea mai multe ferăstrae în care se taie scânduri pentru construcțiuni, cum și o familie de Cerbiținuți în curtea sevă grădina îngrijitorului ce administrează domeniul Regal de acolo. Mai departe de Bușteni, va visita asemenea fabrica de hârtie; la Azuga cea de sticlărie, și în fine la Predeal gara și frontiera cum și Monastirea în care viețuiesc 7—8 monahi.

Iar în josul orașului, adică spre Câmpina, află la Isvor renumita și unica în România în felul său, fabrica cu ferăstrae sistematice pentru tăierea lemnelor și scândurilor pentru construcțiuni; o raritate de fabrică! care consumă în cursul unui an mai multe sute de mii arbori, brazi și fagi, și care se află sub conducerea unor oameni speciali. Mai jos și de aici, este Posada și Orăștele, cu podurile lor cele

curióse peste torentele cele furióse și periculóse în timpul ploilor; mai departe și de aci e satul Comarnicul, Brezele amândouă adică: cea de sus și cea de jos, asemenea și Câmpina, și în fine Câmpina cu băile ei, care joacă un mare și folositor rol în tot timpul sezonului de veră.

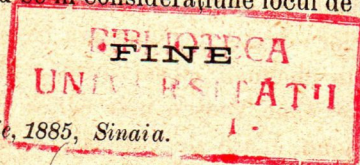
Conclusiune

Sunt mulți cari 'și-au format ideia că viața în Sinaia, pe timpul sezonului, este foarte scumpă; de sigur că aceștia sunt cei cari nu pot, seî nu vor a aprecia pozițiunea orașului Sinaia; nu este întru nimic mai scumpă viața în Sinaia, de cât în celelalte orașe: pâinea are tot prețul același, carnea asemenea; o mică excepție numai în chiria caselor, de ore-ce sunt sumă de proprietari cari speculă cu casele; apoi acesta nu li se poate imputa fiind-că tot anul le țin închise, și în cele două luni seî trei, cât ține sezonul, ei trebuie să scotă, rin chiria caselor: hrana lor, fonciera casei, cum și alte cheltueli cu servitorii și alte mai multe. Cine voesce însă ca să fie mai economi, n'are de cât să iea case la

Isvor, în apropierea Sinaiei, aci țărani dau casele pe o sumă destul de modestă, însă în cazul acesta vizitatorul va fi lipsit de plăcerile ce le simt cei din oraș, cum de exemplu: de muzică care cântă în toate zilele cât ține sezonul, de baluri, teatru, concerte și altele de acest fel.

Iar cei cari vor și doresc a găsi case, fie în oraș fie în sat, urmăz necesitatea a veni să le angajeze mai din vreme fiind-că pe la finele lui Maiu deja, decă nu toate, totu-și, cele mai frumoșe, comode și chiar mai eftine, sunt angajate.

Cât pentru mâncare, sunt mai multe restaurante naționale și streine, unde se mănâncă destul de bine și pe un preț cât se poate de modest, neapărat, luându-se în considerațiune locul de aici.

Iunie, 1885, Sinaia.

91.498.1 (Sinaia) (026) = 57

